

אלברט בן יצחק יעקב

מכתב למלאך

אלברט בן יצחק יעקב / מכתב למלאך

אלברט בן יצחק יעקב

מכתב למלאך

שירים

גוונים

הצילום על העטיפה: אדוארד תואייב

מסת"ב: 9-537-411-965 ISBN:

©

תשס"ג

2003

כל הזכויות שמורות
להוצאה ולמחבר
תל-אביב, רח' בר-כוכבא 29
טל': 5283648

נסדר: "סדר צלם בע"מ" ת"א
דפוס: בני שאול

היה זמן

מלת גנאי. תינוק. גדר. זה לא נחשב!
בצל עצי אקליפטוס מברך...
תועה. און בלב, בנשמה.
כח כל הדורות נגד דם קר.
פנטומימה שקטה. התועה נרצח!
צמיחה. מישהו נגד מלחמה.
עץ צומח, בצד הנחל... כדור. תאור.
רמת־חיים ותת־רמה,
שִׁיכּוּלָה להיות ספור,
שָׁרִיד מענין בדמות קיר, גדר, משמר.
היה זמן: בתקו תינוקות בככר.

תודות ל

רוביק דנילוביץ', אלכס גרינברג, ד"ר גילה קציר,
חיה שרוני, ד"ר ברק יהודית, ד"ר מירי צללזון,
חנוך יעקובוב, זינה קרמר, דינה רבינוביץ', מרגלית
גולדפרב, רחל צפירי, ד"ר לאה קוזמינסקי, ד"ר
אולז'ן גולדשטיין, ד"ר אתי כהן, רונית קשמן,
ד"ר נתן ברגשטיין, רוני אוחנה, שירלי קפלן,
יניב רשף, יאסר עוקבי, מרינה ינובסקי, ד"ר דינה
פריילינג, ד"ר אריאלה גדרון, שוש לקבץ, דון
איכילוב, לוכה גייפמן, מירב מלכה, מאיר בכיוף,
רונית ססונקר, ברטה קרוז'נרמן, בלהה טרייביש,
ד"ר יצחק דנה, ד"ר טורניאסקי רוברטה, חיים
דיהי, ד"ר דיתה פישל, נורית ברוך, ד"ר מנסור-
שחור רות.

ותודה ל"איניקה" – קרן עידוד לכישרונות
צעירים.

בצל הרוח

גְּמָה בְּצֵל שֶׁל רוּחַ עֲגוּמָה.
פְּרָחִים: שְׁתֵּי אֲחִיּוֹת וְאָח.
כְּכַפְתוֹר יָרַח בְּחֻלְצָה.
סְגִירָה. לֹא הִכֵּל פְּתוּחַ.
רוּחַ. הֵם עוֹלִים עִם שַׁחַר לְאַהֲבָה.
הֵייתִי נִשְׁאָר, אֲךְ יֵשׁ סִבָּה לְעִזְיָבָה.
שַׁחַר. פְּרָחִים. קָרַע.
הֵרַח בְּלִילָה,
וְאֵת יָדָה. מִנְעָ...
מִפִּית נִיר. דְּמָמָה.
שַׁחַר וְעֲלִיָּה.
שְׁתֵּי אֲחִיּוֹת וְאָח.
מִיִּשְׁהוּ שְׁקֻטָּף...
בְּצֵל שֶׁל רוּחַ עֲגוּמָה — גְּמָה.

2 + 2

בְּאִלְגוֹרִיּוֹת שֶׁל קְרִיאָה — מְסַפְּרִים.
מְשָׁגִים... אֵינְפְּלָצִיָּה דִּי גְבוּהָה — הִיפּוֹר.
אֵי פַעַם מְגִלִים: שְׁתִּים וְעוֹד שְׁתִּים —
לֹא בְדִיוֹק אַרְבַּע. גַּם אֶפֶס לֹא בְדִיוֹק אֶפֶס.
שְׁלֵבִים כְּלֵי תַכְנוּן. אַרְבַּע. גְּרוֹטְסְקָה גְדוּלָה.
זוּיג. עַל הַמְרַפֶּסֶת שׁוֹכֶכֶת אִשָּׁה.
וִילוֹן בְּצַבַּע חוּם. תְּלֵמִיד חָכָם.
שְׁתִּים וְעוֹד שְׁתִּים — זֶה לֹא כָּל הָעוֹלָם.
רְגִשׁוֹת נִסְחָפִים.
חִפְשָׁנוּ רִצָּף וְעֵיפִים.
שְׁתִּים וְעוֹד שְׁתִּים. לֹאֲן הוֹלְכִים?!
רְעִיוֹנוֹת טוֹבִים יֵשׁ מְסַפֵּיק בְּעוֹלָם.
לְמָה עוֹד לְהִתְאַפֵּק?! אִשָּׁה קִטְנָה.
בְּשִׁלָּה וּבְטוֹחָה בְּגוֹפָה.

חול המועד

בְּחַל הַמוֹעֵד צוֹמְחִים פְּרָחִים.

לְחַיִּים!

בְּתַרְבוֹת הַכְּבִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִית... הַרְבֵּה מְקוֹם.

עֲקֻשָּׁנִית וּמוֹדַעַת לְעֲצָמָה, כְּמוֹ אָטוֹם.

לְהִיּוֹת אָדָם,

אוּ לְאֲבֵרוֹן.

כְּשֶׁעוֹזְבִים אֶת הַבַּיִת, חוֹטְפִים גֶּשֶׁם,

מְטַר סוּחָף.

רְמִזוֹר חוֹשֵׁף:

אֲנָשִׁים לֹא מֵתִים מְקַר, אִם יֵשׁ חֵם.

בְּחַל הַמוֹעֵד הָעוֹלָם מִשְׁתַּנָּה

מֵאֲבִיזוֹר תַּחְרוּתִי

לְמַשְׁהוֹ שׁוֹנָה, פְּחוֹת קֶשֶׁה —

מִשְׁתַּנָּה רְלוֹנָטִי.

גְּבָרִים, נָשִׁים.

פְּרָחִים צוֹמְחִים.

זְמַן שֶׁל חֶסֶד.

חַל הַמוֹעֵד.

צאי

גִּנְיִים שֶׁל תִּסְכּוּל. הַמְּלִים שְׁאוֹמְרִים
בְּמִסֵּר עֵקֶרִי.
מְשִׁיכָה מִסְתּוֹרִית.
עֲבוֹדָה סִיזִיפִית.
אַהֲבָה, תּוֹדָה עַל הַשְּׂאֵלוֹן.
לֹא יָכוֹל לְעֲנוֹת עַל הַכֵּל.
גּוֹף מִפְרִיעַ, בְּגָדִים וְחֵלוֹם.
מְגַמְגֵם בְּחֵלֶל הַגְּדוּל.
אֲנִי — אַתָּה. אוֹ חֵלֶק קָטָן מִמֶּךָ.
לְטוֹב, לְרָע... אֶת תְּהֵנִי לִי הַמְשֵׁךְ,
הַנְּפֹשׁ, הַגּוֹף, וְהַמְּלִים.
אַהֲבָה, צְאִי מֵהַרְמָקוּלִים!

אם אתקל בה

אני מצליח לסלח.

יהונתן גפן

טלנוכּלה. צפּיות בנות רגע.
סליחה, ממילא לא פותרים בעיות.
לא, אל תתנו לי שם כדוי –
שרה חורשים. אהבה כזאת.
מחיר הלחם המצוי.
חברים לא-פתוחים, לא-סגורים.
עברתי מעל כל הילדות,
האם עוד חלופה תהיה,
להורות?
רגע צץ אצלי
עם חיוך, בלי.
כי הוציאו את השמחה ממני בכח.
אם אתקל באהבה, אז אוכל לסלח.

תן לנו

תן לנו חגים שקטים
כחייכו של תינוק.
אלי נצר

חגים. ארץ אחרת. לילה שקט.
הסתגלות. בשלות. חיי אהבה.
בזריחת החמה על המשאית
אסירים העמיסו גזעי עץ.
מולד הירח בראשית השבוע.
במי השלולית אנקור מתרחץ.
אסירים... תינוק מחיד. איזה ארוע!
וכעבר השני — שמש.
אף פעם לא תזכרי מתי נפגש.
אהבה תתקרבי! תינוק, תחיד.

ראשית הדרך

חלון מטוס, דילת, טיסים.

ראשית הדרך. עננים.

סוד הקסם. לאן כלם טסים?

מטוס מעל קפסת צדקה. חנכיה.

גם בעולם המתכת יש אהבה,

ולא מעט בקרת גם על הטיסה.

לא אכפת לי שיהיה ליד חלון,

ציור אחר: מערכת כידים, ברז,

תחנת רכבת, קטר, עצי גז.

ואיזה ביי, אם זאת תהיה קיסריה.

ובתוך צבור הנוסעים שמלה כחלה

של דילת.

תמיד ישנה ראשית הדרך,

חלון וקרקע, ברק ושמש.

חצי אגדה

בין קבוצות – קבוצה, דתיים של היום.
אכזרים, לא אומרים שלום.
חלודה. מנעולים. פנוק מצמרר.
שיחות נפש. ברור מי צודק יותר.
פנטזיה. כסף רק לקונצרט אחד.
זמן קצר – הוא ארץ לשני בלבד.
בחצי אגדה יש המון סיוט:
חצי אגדה וחצי מציאות.

את מורידה את האפור

צפת משלגת. אטיות חושנית.
חשק לאהב ולראות את האור.
ולכן לא מנע אדם של העור.

את מורידה את האפור. תני לראות.
צפת לא שומרת את השלג, חלומות
כמו נפש — צפרים אמתיות.

כף יד מקבלת צורת כוס.
שלג, עצוב רך, קר לכעס
את מורידה את האפור של הקר.

נפש. כמעט לכל בדיקה יש עמק.
ספור לא מרתק בלי אהבה.
את מורידה את האפור, כמו שלג מוחה.

לחשוב

הֵלֶךְ יוֹם אֶחָד . לְאֵט יוֹם חָדָשׁ
יָבוֹא לְחַדֵּר חֲשׂוֹךְ . מִדְּרוֹן תְּלוּל...
מְטֵר . בְּגֵד רָטֵב . פְּרָדָס וְלוּל...
הֵאֵם יֵשׁ דֶּרֶךְ לְעֶצֶר אֶת הַמַּסְלוּל?
אֲרֵדֵט . כְּזֶה מִבּוּל ,
בִּירַח אֱלוּל .
עַל רֶכֶס גִּבְעוֹת בְּגוֹן פְּנִינָה .
סוּסִים . רִכִּיבָה .
מִרְפְּסוֹת עֵץ וּבְרִזָּל
תְּלוּיֹת מַעַל הַרְחוֹב .
חֲדַר חֲשׂוֹךְ וְצֵל .
לְחֹשֶׁב הֶרְבֵּה . כְּמוֹ הַר
לְחֹשֶׁב... עוֹד לֹא מֵאַחֵר .
אֲכַרִּיחַ אֶת עֲצָמֵי לְנוּעַ . שׁוֹמְעִים :
"הֵלֶךְ יוֹם אֶחָד . רִכִּיבָה עַל סוּסִים."

תאמרי

מהעתיד תאמרי לי בבקשה:
"חכיתי לך..." תאמרי מהעתיד:
"יש כוון בתעלה פתוחה."
עמוד התאורה דמוי לפיד,
חלל מרכזי של עיר קטנה —
לא קטנה כמו מלכדת...
זה לא מה שפעם היה.
באורה ים תיכונית
יש לנו אהבה.
במכלול התכשיטים, כמו בהרים
של קוקוז... גריל בשר. אנו סועדים.
תאמרי את האמירה
הכי, הכי קטנה:
"חכיתי לך, תכנס."
חלל מרכזי. עיר. נס.

אני חייב

לא מקבלים, אז לא מגלים
בלי מדים של מלחמה,
בלי דעות קדומות, בלי שקרים –
להשתקם באהבה.
הוא יושב על התרמיל שלה,
של התקוה שכבר שונה.
גלים אוכלים את הגלים.
הם לוחצים על הכתף
כמו רובה ואפק חלק.
אני חיב להשתקם.
קל, בלי תלבשת של לוחם.

לארמינה ארוטוניאן

לטוב, לרע – למי אכפת?!
דרמה זקוקה להתפתחות.
דלת פתוחה... בית ריק של מי
בהרמון הזה שהפסק?
בלהט לוקחים אחר-החג
מה שאחר אצל השני אוהב.
אנו מחוים דעה אחת.
מצחיק. בקבוק יין וממד
של הומור... את קנאית. בית כחל.
קונוטציה די פתוחה.
התפתחות לטוב, לרע. איך לשאל?

רגש בלתי נשלט וררום
נעלם בחיינו בכלום,
בטעם הטוב של דורות רבים,
בחצר של ארמון... ארמינה.
החלק הנעים באהבה.
זכינו כי היינו סבלנים.
בית ריק... בו שנים מאשרות.

אפק

לילה. צל. שוב מציאות מתחדשת,
משנה את האפק.
התאורה והתלבשת אוספת
בשניה את החשק.
אפק. יד בכיס. גוף היים הנשקף.
אנו כלנו משפחה.
על משטח עליון רק שניה אחת.
ומה שאנו חוצים
כל פעם היא אתנו עוברת.
אפק כבר על העצים.
קרטון. שלט זעיר. יד של מפלצת
רוצה לסגר את האפק... לא סוגרת.

בכל בית

שיא עולמי חדש. מסתבר שאין שלמות.
שיא: הרבה תשובות ואין אחת. התפרצות.
רציתי להתרחק ועוד
לבנות בתים...
להוה ידים נטולות,
גם עצבים.
בניה. כרסאות עור. הצדקה.
דרכי – דרקה.
צדק טבעי גם בריצה.
כך היא פרצה
כמו טפה פורצת משלולית
בירדה.
מטריה. ידים על ידיר.
כאהבה
בכל בית סכסוך על שליטה.
לא כל בית מסתיר געגועים.

לזכר אברהם חלפי

שוב פתחתי היום חלונות.
אברהם חלפי

לא הכל נגמר, לא הכל מתחיל.
פרט חזית: עציץ וחלונות.
רוח לא מצליח להאפיל,
אנו לא מסתפקים בהצלחות.
איפה יושם הקצה החולף.
נגמר... מדוע זמן רב מתעכב
מעל האוקיינוס? לאט...
מבט קריר בין משחקי בדים,
אפור דרמתי, צבעים של בד.
כך כביש אנחנו בריצה חוצים.
גם היום סבלנות להמתין –
לא קצת ילדותית... במרחב הבית
חרים דומים. חול מקיף,
מכסה את החוף. חלון ישן.
כסף – לא חשוב אך נדרש.
פרט חזית: עציץ. חלפי לא מזמן
להשתיד שוב מחדש.

אום כולתום

רְצָתָה אַמִּי לְהַקִּים בְּחֶצֶר הַבַּיִת כֶּפֶר הַלְדָּת...
אַרְז בֵּיתוֹן

מוֹלְדָת. עוֹלָם מִתְפּוֹצֵץ.
שִׁיר שֶׁל אוּם כְּלוּמָם.
כֶּפֶר קָטָן, קִיּוּם,
אַהֲבָה, כְּגִידָה, תְּמִימוּת וְאַמֶּץ.
כְּבוֹד. עֲפִים כְּדוּרֵי גוּמִי.
קוֹלָה בּוֹרַח. הִיא כְּבָר לֹא תִשִּׁיר!
לְהַכְשִׁיר אֶת הַקְּרָקַע רְצָתָה אַמִּי.
הוּ, אוּם... עֵץ אֲבוֹקָדוֹ בְּחֶצֶר,
עוֹמֵד עַל יַד דּוֹכָן שֶׁל הָעֵנִי
לְכַבוֹד בְּרִית בֵּין כֶּפֶר, עִיר וְסוֹדֵר.
שֶׁקָּט נִפְשִׁי.
אַנִּי. אַמִּי.

תנועות טאי צ'י

תנועות טאי צ'י,
צריך נפשי ותנועה.
מה סוד היפי? למה?
כך קשוחות הכי גדולות בוכות, כי
נשים — נשים? מזוהה נוהה
חלומות מגיל ארבע עד מאה ועשרים
נוסעים לסוף שבוע קצר.
שני גלגלים יציבים. מגלים
חשוקות והדבר הנסתר —
מין רשום בחלל. כמו ישראלי טיפוזי,
מבלי להתעניף מאהבה.
מביט בצל. היא כזאת לפעמים... מאד אנושי.
מה שקשה — זה להיות בן אדם טוב.
טאי צ'י. את זה צריך ללמד!

לחם

הלחם שפי אוכל, אינו יודע את שפת פי.
יהודה עמיחי

חוץ מלחם שחור יש עוד סוגים.
בצות כסו את אזור החוף, אין סוף, אכן.
מסלה עוקפת. הלם.
שדה במדבר. מה כאן אין?
כמה חשוב לנו לחוש.
לחם. לוחם.
פי אוכל. נסיון קלוש.
שפת פי. צלם.
להרדם.
בצה. קדחת. ופריצה.
שוב למקם.
אוכלים מהר. יודעים כמה.
מרחב הנגב... לחם רק אוכלים –
ולא לכלם מספיק.
גם את זה הלחם אינו יודע.

באירופה יש ספסלים

באירופה יש ספסלים ,
באירופה יש מדרכות...
קצת זמן לשבת. מדרבים
גם ללא הגדרות ברורות.
hotel! רוקמים את הגשרים.
כסוי מטה, נשים. מפות
מריסי החלומות.
אני חוזר לארץ ישראל.
רקע נקי וקר. Goodbye hotel!

Forest of Israel

for Derek Walcott

יער כמו באירופה — חלל אחר. שלום
דרך! Derek. יער באמצע מדבר.
Forest ובחוף עמס החם.
גוף מושך נגד. נשיר — לנוע אי אפשר.
עולם עטוף בעמודי בטון,
בו נגב כמו גזל מתעורר.
כלב גשוי. דרך העפר. צאן.
אין כאן כניסה פרטית. משורר.
תנועה בעד או נגד של צפרים.
קן. החניה צמודה לכביש.
מפתיע כמה כלם מאמינים!
בוילונות פשתן. להוסיף
קצת ירקרק של גיר. כמו בתוף
ארכיפלג עצה אישית... לגנב,
עוד לגנב מדבר פוחד. ונגב מקנא.
דרך. Derek. דרך. Derek. דרך
בעד או נגד... שלום לך, Derek!

בין סוף מרס לסוף אפריל

"להבין פרושו – לסלח"

מאדם דה סטאל

בין סוף מרס לסוף אפריל,
ימים שונים ודומים
כמעט אותר לחלוטין.
מבין, פרוש אחר.
קל מאד לנקם, אך סולחים.
ומתנה: הנה בעתיד,
אהבה ממבט ראשון... מביט.
צריך לזכר מחנה של אחרים,
ללמד לפני שאנו עוזבים.
כנראה אין דרכים רבות. לא טוב
להפריד!
בין אהובים... מחנה
של ימים בלי סוף. להבין:
בין סוף מרס לסוף אפריל... סולחים.

שלוש כוסות תה חם

שלוש כוסות תה חם... מפית.
כל אחד בסביבתו.
אלפי שעות של תצפית.
קשר עין. וזו
שאלה אחת, תשובה אחת,
שהכל הסתדר.
יש לה תמונה, מכתב ביד –
מה שהלב שומר.
תדביקי בול רגיל. תה חם
מושך אותי.
עינים, גבות מדלדלות, חשק,
שאת אהובתי.
מי שמתגעגע, יכול להתאפק.

Sikelianos

for Roy Fisher

אַהֶכָה. Sikelianos.
תְּרִיסֵי גְלִילָה. כְּתָמִי עֵץ בְּחַיִּית הַבַּיִת.
שֶׁמֶשׁ שֶׁל חִיפָה. הַנְּשִׁיקָה
אַרְכָּה, אַרְכָּה – מַחִיפָה עַד צֶפֶת.
חֲרוּסִים. Sikelianos.
תּוֹר לְקוֹלְנוּעַ. זָקֵן. זָקָה.
חוֹף הַיָּם. מוֹקֵד הַמְּשִׁיכָה.
מְדוּוֹת. חֲפְצִים. יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ
בְּשִׁיר שֶׁל Sikelianos.
מְשַׁחֵק וּמְנוֹחָה. דְּבָרִים רַבִּים. טָבַע
שְׂמֵאֲחֹרֵי הַתְּרִיסִים,
אַדְנִיּוֹת מַעַץ, חוֹשִׁים,
פִּיטֶן ו־Sikelianos.
זָרְקוּ נְעֵלִים לַיָּם. חוֹף. וְחוֹל
שׁוֹרֵף אֶת כַּפּוֹת הַרְגְּלִים.
כַּפּוֹת כְּמוֹ טִיחַ אֶפֶר וְכְמוֹ מְכַלּוֹל
תְּמִיד בַּתְּנוּעָה בֵּין חֲפְצִים.
פֶּסְטִיבַל. Sikelianos.

יש בבאר שבע

לרוץ אחרי מי שנופל... זה מחסר שנה
עגולים שחרים מסביב לעינים. זה היה.
יש בבאר שבע זאבים. יש מפח,
יש גם נחל
בימות הגשמים כדי להצליח.
נחל בקע... באמצע שכוונה שקטה. לתת חובה.
מכבי האש השפריצו מים. כי היתה שרפה.
לומדים להסתגל.
לומדים להתנצל.
יש בבאר שבע זאבים,
נחל, כבשים וגמלים.

תקופה תמימה

כל אחד נולד מאבדתו.
קלוד ויז'ה

עָנָן כְּמוֹ אֶגוֹ פְּגוּעַ. שֶׁלֶג.
כָּל תְּקוּפָה הִיא תְּקוּפָה אַחֲרָת.
אֶחָד נוֹלָד מִנְתֵק. מֵרַחֵף
בְּאֵהָבָה שֶׁל אוֹתוֹ רִגַע. עַד...
חֲלוּנֵי מֵאֲמִיז, שֶׁלֶג קָשׁוּב.
דוֹרְשִׁים לְנַגֵּן בְּסֵדֶר הַפּוּד.
שֶׁלֶג נוֹפֵל מִלְמַעְלָה.
אֶבְרָתוֹ. זֶה אֶפְלוֹ טִבְעִי.
עִבְדָּהּ. הַזְמַן עוֹבֵר לְרַעֲתִי.
סֵתֶם טְפוֹת. אֵת נֶאֱהָ. אִין לִי מְקוֹם.
לֹא, בְּכֻלָּל לֹא. זֶה מִשְׁלֵג, מַחֵם.

קונצרט

קונצרט של ריכרד וגנר במישור דק,
בעכי של ניר שנשלח
לאסתטיקה, קרבה, מרחק,
כעס מדחק כלפי הרוח,
בחצי און. תוים מוזיקה.
ריח של גזים. אהבה.
נפיון גואש של זכרון.
מי שכבר יצא, עוד לא נכנס.
עשן. היינו בודדים באסון.
רפרטואר מאד חזק. גאון.
תסכול גובר. נחמד לשמע,
להזדהות עם החלש. רע
צדין בדרך החסומה.
טוב... נשמע את המוזיקה.

מכתב למלאך

"כֵּאֲשֶׁר אַתֶּם אוֹמְרִים

מִזַּג אֲוִיר נָאָה

אֲנִי נוֹטֵל מִטְרִיהָ..."

עמוס לויתן

טפֿטוף זַעֵה חוֹרֵץ אֶת מִכְתְּבִי.

כִּמָּה בְּסֵף רוֹצֵה הָעוֹלָם? מִלְּאֵךְ,

מֵאִיפֵה שְׁקָרִים? ! זֶה לֹא בְּרוּר לִי.

בְּרוּר מִמָּה נוֹבֵעַ אוֹר מִלְטָשׁ.

נָאָה... כּוֹתֵב מִכְתָּב. יָרַח.

שְׁקָרִים. מֵה הֵם עוֹד יֵאֲפָשְׁרוּ לִי?

בְּגֶשֶׁם נִצְבֵּט הַלֵּב. מֵה מִי מַעְרִיד?

שְׁקָרִים בּוֹנִים מִשְׁלֵשׁ...

כִּמוֹ עֵתָה

בּוֹבֹזֵתִי כָּל כֶּף הִרְבֵּה. עַל מֵה לֹא בְּרוּר לִי.

טפֿטוף חוֹרֵץ לְכָל הַכוֹוִנִים.

וְלֹא מִסְבִּיר לָךְ מֵה זֹאת אֶהְבֵּה.

בַּתְּנוּעָה חִפְשִׁית

נוֹטֵל מִטְרִיהָ...

מִלְּאֵךְ, אִם גַּם מִסְכֵּן אֶתָּה,

תִּשְׁלַח תְּשׁוּבָה.

כפות ידיך

מיליארד מטות, כלי זכוכית.

שדות ורדים. אהבה.

אל תקפיצו רחוק. שלולית.

צלחת קרמיקה.

כפות ידיך, אצבעותיך.

שוב אהבה מתפללת,

כי יש לה צורך לעורר.

זה עולם, אך ללא המשך.

עם המסר האישי

שנשלח גם לה וגם לי...

יש לנו מטה ותפלות.

אהבה וגם כן חלומות.

שלושה סוסים

שְׁלֹשָׁה סוּסִים וּמִרְכָּבָה...
כִּמָּה טוֹב לְדַעַת לְהַסְבִּיר!
רוֹסְיָה. גְּבוּל. אֲרִגּוֹ וּוּדְקָה.
נִפְרָדִים לֹא לְשִׁתּוֹת כְּרָגִיל.
אֲמָצַע עֲבוּדָה. אֲגִיעַ אֵלֶיהָ
בְּיָדַי פְּתוּחוֹת. מִי שָׂרָק?
גְּבוּל שֶׁל בַּיִת. וּמִרְחָק.
אֲבָן גְּבוּל... אַחַמְטוֹבָה,
בְּמָקוֹם הַשִּׁיר מְצֹאנוּ חַיִּים.
סְטֵלִין, שוּמְרִים... קוֹקוֹ. פִּיטוֹן פּוֹשְׁקִין.
סוּסִים תְּמַהִים שֶׁל רוֹסְיָה...
שָׂרִיקָה, לְהִיּוֹת קוֹרְבָן הַרְבֵּה שָׁנִים.
שׂוֹרְקִים. אֲרִגּוֹ וּוּדְקָה, הִבֵּל וְאֵדִים.

כמה מוזר

טל. הצד הרוחני. דבש. טרוף.
מאמין, לא זוכר כמה...
דבורה. צמרמרת. ריח של צוף.
תמימות גורם של השראא.
קרן שמש על הספסל.
דבש. אהבה. מוסר אנושי.
בהדרג לפגישה נוצץ לי טל.
שמות שונים הזכרון. הצלחתי
לזכר שמאמין... מר.
צמרמרת. כמה מוזר.
אהבה, אני רוצה להתקרב.
ולטעם קצת דבש, ערב.

עינוג לפי מנהג

האהבה היא זמיר נטרף
כאשר הלב מוחא לה כף.
אניסה דרויש

לפנטזיה יש שרשים,
לב, אידאל, אילוניה
חיים בלי עזרה של אחרים.
היא... זמיר מעלה-מטה.
לנו חם,
ביצד אנחנו שמחים?
תוצאה טבעית, כמות הדם.
פעילות בלבך... בפנים.
שמש ישראלית, טיוטה
של חקה, זמיר ורנה.
טרוף. נוי, תכיני:
את פנטזיה שלי.
זמיר. כמה את מקשיכה.
ענוג לפי מנהג. תחושה.
את נמצאת למעלה.
ואני – למטה.

דלת של פאב

על דלת של פאב ציור רב שקכות.
שומר. מישהו שר וקצת מזיף.
תרמית היא הכל. צבע מתקלף.
מהדלתות דרכים שונות. איזה כף
להסתובב סביב הסביבון...
פאב. הכל פתאום רץ בלי סכה.
היפי לא עוזר לפעמים.
גם לנו יש רגעי שבירה.
סיגריה על המדרגה.
כניסה. כבוד לימי שמחה.
מתי היא תקח את האהבה?!

על קו הזינוק

אולי הצפרים כמעופן
שרות את שירת הים
בסלם הקולות גם רטט ענן.
אילנה אכן טוב

תזונה והסתלקות. נשיר כדי לצאת.
קולות. תחרות. אי אפשר לרצות את כלם.
אז מה בכל זאת כלם רוצים?! שקט.
עץ רוקד על קו הזנוק. צפרים, מקום.
לא חוסכים מריבות. כלם טועים. כח המזון.
את עטופה בחלוק מגבת כאלו דמיון,
סבלנות כלפי שגיאות. מעופן... צרף עגום.
כל דבר שאינו בטוח לא מתישב עם הקורם.
עץ רוקד. זנוק. מעופן. לא כל פרט משתלב בתוך השלם.

היא גדלה

היא גדלה בדרום תל אביב... "אני זר!" –
חשבת בטעות. מה שלה יקר –
אלקים פתח לה שער... בתוך אור עמק,
פרי מר באגרטל פרות. סיוט מתוק.
אהבה – בין שאר התחושות – היא סדר.
אגרטל פרות על דוכן. איזה יפי!
חשיכה חיוכית. זמן להתרגל.
לא זר. רכוז רגיש. רוחנית.
תל אביב. אשליה גופנית.
תני אהבה ולא יסורים. בקלות!
הולכים ומתקצרים. שמחה?
אנחנו מצליחים להתאפק. שטות.
הכי... אספר לה בדיחה
על זקט וחלצה קרועים.

ילדיה

בְּלִילָה חֵם יָרַד מִלְקוֹשׁ. בְּבִקְרַת פְּרַח אֶסוּנִי.
יהודה עמיחי

לא בגלל המלקוש אֶסוּנִי פְּרַח.
פְּלַחֵן שׁוּוּף... אם אֶרְגַּע בְּתוֹכָהּ?
המוני וְצוּפוּף. מִלְקוֹשׁ. מִשְׁטַח
בֵּין הַשָּׁרוֹת. רֵב הַחַיִּים. לִילָה.
אֶרְגֹּז עֲגֻבְנִיּוֹת סוּגֵר אֶת הַפְּנֵה.
אֵלֶּה יַחֲסִים אֲנִי לֹא לֹקֶחַ:
כֹּל מֵה שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם! אֶת מְצִיגָה
סָדֵר טִבְעִי, מַחְלִיפָה לִי. נָע!
כְּדִי לְשֹׁמֵר עַל הַקֶּשֶׁר. בְּטִבֵּעַ
עוֹנֵת הַגְּשָׁמִים. בָּה אֵין בְּכֹלֵל אִירוֹנִיָּה.
קֵל לְהִסְתַּדֵּר עִם מִלְקוֹשׁ. הוּא יוֹרֵד פְּעַם.
רֵיחַ טְגוֹן כְּבֹד. עֲגֻבְנִיָּה,
כֵּן, כֹּלֵם בְּשִׁבִיל אֶחָד, אֶחָד בְּשִׁבִיל כֹּלֵם.
מִלְקוֹשׁ. בְּלִילָה חֵם. בְּבִקְרַת שׁוֹב פְּרִיחָה.
יְלֻדֶיהָ טְפוֹת בְּתִסְפֵּרֶת קְצוּצָה.

זורקים אבנים

Dum spiro spero*

Descart

קפיצה זהירה. דלוג... לברח!
הילדים זורקים אבנים.
הכלבה צולעת. בעינים
הם זזים בזהירות. לאט. לרצח!
הקיר מבטון עוצר את הריצה.
מכות. בקבוקים על הרצפה,
ופתאם אחר זעק: "מספיק!"
אני ממלצר בלילות במסעדה מכבדת.
פעם שאלתי את עצמי: "למה לא זעקתי קדם?"
גם עכשו, כלבה, אני משלם...
Dum spiro spero ... טיפ
אנשים, כלבה, מאוד מבלבלים. תמיד וגם כעת.

---

* כל עוד אני חי

Breve

for Bruno Snell

מְקוֹם לְהִבְרָה קְצֵרָה. חִפְזוֹן.
עַד חִצוֹת לְפִתּוֹר בְּעֵיָה.
*Breve כְּשֶׁנִּגְמַר – אָז נִגְמַר. לֹא אֶסוֹן.
קֶצֶב לֹא נוֹרְמָלִי... הִבְרָה.

מְכֻשׁוּלִים לְאֲשֶׁר. בְּחִצוֹת רוּחַ.
כְּלוֹמֵר, מָה שֶׁלֹּא מִמֶּשׁ קְצֵר.
חִפְזוֹן מִפְרִיעַ. וּבִמְזוּחַ
אֲתָה לְחִיּוֹת עַד כְּמָה שֶׁאֲפֹשֶׁר.

לֹא מֵהֵר. דָּבָר פְּשוּט. וְצָרִיךְ שֶׁמָּחָה.
קִנְיָה גְדוֹלָה. מְקוֹם בְּעֵתִיר.
חִצוֹת. אֲהַבָּה. שׁוֹב נִדְבָר עָלֶיָה.
תַּחַת תְּקֵרַת זְכוּכִית, לֹא מִפְחִיר.

מִפְחִיר לְחִיּוֹת בְּלִי. לֹא לְהִגְזִים.
אֵיךְ עוֹשִׂים אֵת זֶה? בְּרוּחַ שֶׁקָּטָה,
כְּדֵי לְהַחְלִיט לְהִיּוֹת מְאֻשְׁרִים.
וְלֹא לְסַמֵּךְ עַל אֵינְטוּאִיצְיָה.

---

* מְקוֹם לְהִבְרָה קְצֵרָה

לאמא

ומזלי עוד מסתתר...
חוף. ריח חזק של ים.
בין הגלים את הכתר,
כתר זהוב של מזל.
ואמא, אפלו בלי לדעת, מבינה אותי טוב יותר...
איך לחפש את המזל! ולדעת טוב מכל אחר אחר.

ציפור על הגג

ציפור מְכַבֵּלֶת על גג.
נתן זך

את מְנַקֶּה מְעִיל. אֲנִי קוֹרֵא עֵתוֹן,
וְכוּ כְתוּב: "דְּרוֹשׁ בְּעַל נְסִיוֹן."
צִפְרִים לֹא קוֹרְאוֹת עֵתוֹנִים.
לְכָל חִפְץֵי יֵשׁ יְעוֹד, מְקוֹם.
את נִזְכַּרְת בְּצַחוֹק: "צִפְרִים
עַל גַּג הֵן לְפַעְמִים, פְּתָאם..."
בְּעִיּוֹת בְּחֻלְל. כְּכָר נִיסָן.
הוא כְּהִיר, כְּרִיא וּמְשָׁלֵם.
אִיךְ צִפּוֹר נִהְיִית לְהַפְתִּיעַ?!
עוֹרֵב גּוֹנֵב אֶת הַגּוֹזֵל. טִבֵּע.
אֲנִי מְבַקֵּשׁ: "תִּשְׁמְעִי,
לְמָה אֶת פִּי־סָנִית כְּמוֹנִי?!"
חֲדָשׁ נִיסָן מְנַקֶּה אֶת הַלֵּב.
צַחוֹק. צִפּוֹר עַל גַּג. אֲנִי אוֹהֵב.

נדרמה

בְּחֻלְקִים שׁוֹנִים וּבְלִי. הִיָּה חֵם וּמְחַנֵּיק.
לוֹ גֶשֶׁם... עַל כֶּסֶא קָטָן יוֹשֵׁב וּמְמַתִּין.
נְטִיעַת בְּסֶתֶן,
חֲבוּרָה שֶׁל נְשִׁים, קוֹלוֹת שִׁירָה. שִׁיר –
מִקֵּץ הַזְּמַן
לוֹ גֶשְׁמִים שׁוֹטְפִים אֶת מִדְרָכוֹת הָעִיר.
בְּהִתְכַנְּסוּת שׁוֹנוֹת
צִלְקוֹת הָעֵת בּוֹלְטוֹת
כְּמוֹ מִי יִרְדֵּן בְּתוֹךְ בְּקָבוֹק.
חֲכִי! צְרִיף יוֹתֵר רְכוּת.
נְדָמָה לִי: גַם אֶת בְּחֶרֶת שְׂכִיל הַכִּי אָרַף.
נְדָמָה לָךְ: יוֹרְדִים גֶּשְׁמִים. בְּסֶתֶן כְּמוֹ מְבוֹד.
נְטִיעַת בְּסֶתֶן. כְּכֹה כָּל הַחַיִּים יֵשׁ לִי מְזֹל:
כָּל פַּעַם שֶׁהִיָּתָה לִי בְעֵינָה, קְבֵלְתִי עוֹד צ'אַנְס.

הציפור זו ציפור

הצפור – זו צפור,
הפרפר – הוא פרפר.
אין מה לומר על מעמד.
היסטוריה ופער. ולא מספר –
המספר כחל על היד.

השמש – זו שמש.
ילד אינו חורג.
מתמונה ידו מושטת.
אסף כזה של הפחדות.
אל תדאג זה לא בקרת.

ושלום – הוא שלום
אפק בהיר פתאם...
איזה ענל עשו לאחותו. עולם
מפתיע עוזר כנגד.
פרפר מתפרפר אי פעם.

המלה – היא מלה,
אני לא מתנגד!
יער. חיות. פשוט יכולים לטרוף,
להסתפק. צריך לדון היטב.
בן אדם רציני מאד.

התרגשות

פרקי זמן ארכים. הרגעש. התפרצות.
זקוקים נופלים. לשכח הכל
ווקמן נעיץ באזנים. כמה חשוב
להגיע מנקדה לנקדה. עת.
אנשים... מיחדים בטוב, מיחדים ברע!
בעולם הלא מוכר אנחנו עפים.
אם רוצים לפרק משהו — מפרקים.
בחיים נקדת התחלה — שוב להגיע.
בעיה עם האמת ולא עם הרבה.
התרגשות. אהבה לסביבה, למשפחה.
זה עושה את היפי, שרשים את האנושות.
חפשנו שקט לנשמה, לנפש... התרגשות.

"מכתב למלאך" הוא ספר שיריו השלישי של אלברט בן יצחק יעקב, 41, שעלה לישראל ב־1993, הרואה אור בגוונים בתוך שלוש שנים. התערותו בשירה העברית היתה מהירה ומפתיעה ושני ספריו הקודמים התקבלו בהערכה ובאהבה על ידי הקוראים והביקורת כאחת. על ספרו השני "שחף כספני" נכתב:

"מה שמפעים בעיניי בשיריו של אלברט בן יצחק יעקב, מלבד דברים ייחודיים אחרים, זו האירוניה. היא לא תמימה, אבל גם לא צועקת. חשובה לו ההתכוננות הפנימית, עשיית הדין וחשבון האישי. הוא מרגיש כמעט ככולנו, אבל אומר זאת בשיר שעל פניו פשוט, ופנימיותו מזועזעת... יפה בעיניי גם הכתיבה העברית שלו. היא מיוחדת כל־כך בכניית השורות, בנקודות הבלתי כתובות של הנשימה, בראייה הטובה המדויקת (לפעמים סרקסטית) של מה שלפניו".

משה בן־שאול, עתון 77

אלברט בן יצחק יעקב, בעל תואר מוסמך בספרות ובלשנות רוסית, התאהב בשפה העברית מיד עם עלותו ארצה. הוא החליט לכתוב שירה עברית עוד לפני שלמד את השפה באופן מסודר. האולפן שלו, לדבריו, היו פיגומי הבניין עליהם עבד והמציאות החברתית הקשה של חיי העולים בעיר מגוריו באר־שבע. כיום הוא לומד הוראה לחינוך מיוחד בקורס להסבה מקצועית.

ספרו "מכתב למלאך" מעיד על התפתחות שירית נוספת ועל התמודדות עם מיטב היוצרים בשירה הישראלית העכשווית.

מחיר: 35 ש"ח

0 00860000166 3
דאנאקוד 86-166